

Til støtte for sine påstande har appellanten gjort gældende, at kendelsen helt og holdent er uden begrundelse for så vidt angår:

- Afvisningen af erstatningskravet.
- Afvisningen af bl.a. påstanden om, at Personaleretten anerkender, at den handling, der gav anledning til skaden, var ulovlig.
- Datoen for iværksættelse af kontraappellen. I denne forbindelse gør appellanten endvidere gældende, at der foreligger en formalitetsfejl, idet forpligtelsen til ikke at tage hensyn til kontraappellen, for så vidt som den var indgivet for sent, ikke er blevet iagttaget, med den virkning, at appellants interesser led væsentlig skade.

Appellanten har ligeledes gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om en retfærdig rettergang i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og i artikel 47 Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 16. april 2009 — Martinet mod Kommissionen

(Sag T-163/09)

(2009/C 141/113)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Yvon Martinet (Paris, Frankrig) (ved avocat J.-L. Fourgoux)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om ikke at imødekomme Yvon Martinets ansøgning til stillingen som suppleant ved Det Europæiske Kemikalieagenturs klageudvalg annulleres.
- Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Erhvervspolitik, Udvælgelseskomitéen for Det Europæiske Kemikalieagenturs klageudvalg, tilpligtes at foretage en reel og gennemgående undersøgelse af Yvon Martinets ansøgning, som godtgørelse for den skade, der er lidt som følge af en tabt mulighed.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Erhvervspolitik, Udvælgelseskomitéen for Det Europæiske Kemikalieagenturs klageudvalg, at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at imødekomme ansøgningen til en stilling som suppleant ved Det Europæiske Kemikalieagenturs

klageudvalg (ECHA), med den begrundelse, at ansøgningen ikke blev taget i betragtning, idet den ikke var modtaget af den tjenestegren, der var ansvarlig for udvælgelsesproceduren, da den var sendt til Kommissionens næstformand, G. Verheugen, på en anden adresse end den rigtige adresse, der var angivet i indkaldelsen af interessetilkendegivelser offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende 2008 C 41 A, s. 8.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren hvad angår påstanden om annullation gjort gældende, at

- den anfægtede afgørelse ikke opfylder begrundelsespligten, der er en væsentlig formforskrift, som skal overholdes
- den anfægtede afgørelse er støttet på urigtige faktiske omstændigheder, idet ansøgningen blev sendt til den adresse, der var angivet i indkaldelsen
- princippet om god forvaltningsskik og lige muligheder for ansøgerne er tilsidesat, idet sagsøgerens ansøgning ikke blev taget i betragtning.

Appel iværksat den 27. april 2009 af Luigi Marcuccio til prøvelse af dom afsagt den 18. februar 2009 af Personaleretten i sag F-70/07, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-166/09 P)

(2009/C 141/114)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Kendelsen afsagt den 18. februar 2009 i sag F-70/07 (herafter »den appellerede kendelse«) Marcuccio mod Kommissionen, af Personalerettens Første Afdeling annulleres fuldt ud og uden undtagelse.
- Det fastslås, at det søgsmål i første instans, der ligger til grund for den appellerede kendelse, fuldt ud og uden undtagelse kan antages til realitetsbehandling
- Om fornødent fastslås, at Personaleretten har begået en retlig fejl ved at kvalificere påstanden i stævningen i første instans som »en påstand om betaling af sagsomkostninger« (præmis 16 i den appellerede kendelse).
- Om fornødent fastslås, at Personaleretten havde kompetence til at træffe afgørelse med hensyn til enhver del af sagsøgerens påstand for førsteinstansen, desuden nedlægges der påstand om principalt:

- Påstanden antages fuldt ud og uden undtagelse til realitetsbehandling, således som den her udtrykkeligt er gentaget med fuld retsvirkning.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at godtgøre appellanten samtlige de omkostninger, som han har afholdt i relation til sagens behandling i såvel førsteinstans som i appelinstansen, eller subsidiært
- Sagen hjemvises til fornyet behandling i Personaleretten i en anderledes sammensætning.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør til støtte for sin påstand følgende anbringender gældende:

Personalerettens afvisning af sagen er ugyldig, for så vidt som den skal træffe afgørelse i første instans, og som følge af en fejlagtig og forkert fortolkning og anvendelse af artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herafter »tjenestemandsvedtægten«) og en fuldstændig mangel på begrundelse.

Tilsidesættelse af og fejlagtig og forkert fortolkning og anvendelse af princippet om retten til behandling ved en lovmæssig domstol samt af artikel 47 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (herafter »chartret«)

Personalerettens afvisning af den del af appellants påstand, der adskiller sig fra den del af påstanden, som Personaleretten har fastslået, at den ikke har kompetence til at behandle, er ugyldig, også som følge af fejlagtig og forkert fortolkning og anvendelse af tjenestemandsvedtægts artikel 90 og af begrebet påstand om erstatning for den skade, der er forbundet med en påstand om annullation af en afgørelse, der er truffet af en fællesskabsinstitution, samt som følge af en total mangel på begrundelse og forvanskning af de faktiske omstændigheder.

Der foreligger formelle fejl af en sådan karakter, at appellants interesser i alvorlig grad bringes i fare som følge af tilsidesættelse af forpligtelsen til ikke at tage hensyn til indholdet af den akt, der henvises til i den appellerede kendelses præmis 11, for så vidt som den blev indgivet for sent, samt ved anmodningen til parterne om at fremlægge og den efterfølgende indførelse i sagsakterne i første instans af ekstraordinære akter med den virkning, at appellants interesser i alvorlig grad bringes i fare.

Tilsidesættelse af bestemmelserne om en retfærdig rettergang som omhandlet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og i Chartrets artikel 47.

Sag anlagt den 28. april 2009 — Vidieffe mod KHIM — Ellis International Group Holdings (GOTHA)

(Sag T-169/09)

(2009/C 141/115)

Stævningen er affattet på: italiensk

Parter

Sagsøger: Vidieffe Srl (Bologna, Italien) (ved avvocati M. Lamanini, D. De Pasquale og M. Pappalardo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Perry Ellis International Group Holdings Ltd

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 12. februar 2009 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret annulleres, idet den tilsidesætter artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 2. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s.1) (erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, EUT L 78, s. 1) og/eller er udtryk for magtfordrejning, for så vidt som den tager klagen delvist til følge og annullerer afgørelsen truffet af Indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret, for så vidt som den afslår indsigelsen vedrørende »læder og læderimitationer (ikke indeholdt i andre klasser) kufferter og rejsetasker, paraplyer, parasoller og spadserestokke« i klasse 18 og samtlige varer i klasse 25. Afgørelsen truffet af Indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret (sag nr. 909 350 af 22. februar 2008) skal følges stadfæstes i dens helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Rettens afgørelse.
- Harmoniseringskontoret og Perry Ellis tilpligtes at betale sagens samlede omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Vidieffe Srl

Det omhandlede EF-varemærke: ordmærket »GOTHA« (registreringsansøgning nr. 3 665 957) for varer i klasse 18 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Perry Ellis International Group Holdings, Limited

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket »gotcha« (nr. 2 896 199) for varer i klasse 3, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen i dens helhed
Appellkammerets afgørelse: Klagen taget delvis til følge

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (erstattet af forordning nr. 207/2009) og således magtfordrejning ved at have anset tegn, der ikke kan forveksles, for forvekslelige.